

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **HORREN s. r. o.**, se sídlem v Praze 8, Pobřežní 6, zastoupeného Mgr. Martinou Zikmundovou, advokátkou se sídlem v Praze 6, Markétská 1, za účasti **Ministerstva pro místní rozvoj**, se sídlem v Praze 1, Staroměstské nám. 6, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 7 Ca 117/2007 – 48, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 2. 2007, č. j. 44814/2006-83/O-2604/06. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 6. 9. 2006, č. j. S-MHMP 221820/2006/OST/Ko/Jn. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti též požádal o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že pokud by odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl, nemohl by realizovat svá procesní práva, což je v rozporu se zákonem.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 – 59, publikovaném na www.nssoud.cz: *„Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný*

a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V této věci stěžovatel poukazuje na skutečnost, že nepřiznání odkladného účinku by znamenalo nemožnost realizovat jeho procesní práva. Toto své tvrzení již nijak dále věcně nedoplňuje, bližší upřesnění nevyplývá ani z textu jednotlivých bodů a námitek uplatněných v kasační stížnosti. Návrhu na přiznání odkladného účinku by však bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a taktó individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud tedy stěžovatel v projednávané věci pouze uvádí, že nepřiznání odkladného účinku by znamenalo, že by jeho procesní práva nemohla být realizována, není toto tvrzení pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, relevantní.

Nejvyšší správní soud podotýká, že samotná povaha napadeného rozhodnutí městského soudu, tj. odmítnutí žaloby, vytváří pouze úzký a specifický prostor pro tvrzení ohledně vzniku nenahraditelné újmy. V daném případě je však prvotním důvodem, proč návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo možno vyhovět, jeho přílišná obecnost a neuvedení individuálních následků, které by bylo možno označit za nenahraditelnou újmu.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu